

Persoonlijke beschermingsmaterialen: Isolatieschort

De medewerker draagt de beschermende kleding over de (werk)kleding. Beschermende kleding voorkomt dat de (werk)kleding in aanraking komt met cliëntmateriaal en besmet raakt met pathogene micro-organismen. Zo'n besmetting kan een risico vormen voor de hulpverlener, maar ook voor andere cliënten.

PvE isolatieschorten voor teststraten:

- de disposable jasschort heeft lange mouwen
- heeft manchetten aan de mouwen
- bedekt de medewerker rondom de hals/nek
- bedekt eigen kleding, ook op de rug
- bedekt tot aan over de knieën
- is spatwaterdicht, vochtafstotend, ademend
- comfortabel
- latexvrij
- let bij de aanschaf op stevigheid van het materiaal (bestand tegen scheuren)

Achtergrond informatie:

[Persoonlijke beschermingsmiddelen \(rivm.nl\)](https://rivm.nl)

[Uitgangspunten PBM bij verzorging, verpleging of medische behandelingen buiten het ziekenhuis | LCI richtlijnen \(rivm.nl\)](https://rivm.nl)

[Isolatieschorten conform EN 13795, EN 14126, AATCC 42, of ASTM F 1670 ? - NOSO INFO](https://rivm.nl)

Beschermende kleding volgens EN 13795:2011 (4,6)

In deze Europese norm worden testmethoden beschreven voor beschermende kleding:

Testmethoden

a) Weerstand tegen waterdoordringing (ISO 20811): de test geeft een maat voor de waterdichtheid van de jas; overlapt deels met de natte bacteriële barrière. Het materiaal wordt onderworpen aan een waterdruk die met 10 cm/min toeneemt. De test eindigt als waterdruppels doorheen het materiaal dringen. Het resultaat wordt uitgedrukt in cm H₂O. Lage weerstand tegen vloeistoffen <20 cm H₂O.

b) Weerstand tegen binnendringen van bacteriën (nat) (ISO 22610): de test geeft een maat voor de barrière van het materiaal tegen bacteriën, die onder druk en wrijving in natte toestand (bv. in bloed) doorheen het materiaal zouden kunnen dringen. De test gebeurt met *S. aureus*. Het resultaat wordt uitgedrukt in BI (barrier index, met een maximumwaarde van 6).

c) Weerstand tegen binnendringen van bacteriën (droog) (ISO 22612): de test geeft een maat voor de barrière van materiaal tegen bacteriën die in droge toestand (bijvoorbeeld in stof, huidschilfers) doorheen het materiaal zouden kunnen dringen. Talk gecontamineerd met *B. subtilis* wordt doorheen het materiaal getrild (10⁸ CFU/g talk en 30 min. vibratietijd). Het resultaat wordt uitgedrukt in log₁₀ CFU.

Bacteriën zijn meestal 1 tot 10 micrometer groot, terwijl virussen maar 1/10 tot 1/100 daarvan meten. Door hun kleine afmeting kunnen virussen gemakkelijk door perforaties in gewone kleding dringen. **Kleding met de EN 14126-markering of ISO 16604 vormt aantoonbaar een doeltreffende barrière tegen kleine virussen.**

In de praktijk zal een isolatiejas in de eerste plaats voldoende bescherming moeten bieden tegen penetratie van micro-organismen in droge toestand. Het resultaat van de testmethode EN ISO 22612 zal hier bijgevolg doorslaggevend zijn. Indien enkel Amerikaanse testmethoden ter beschikking zijn kan men het beschermingsniveau AAMI-niveau 1 hanteren omdat hier het verwachte vloeistofcontact laag is.

De keuze voor een isolatieschort die conform EN ISO 22612 is, maar met een lage weerstand tegen vloeistoffen (<20 cm H₂O) heeft ook een financiële impact: deze schorten kunnen tot 1/3 goedkoper zijn met vergelijkbare schorten met een iets hogere protectiegraad tegen vochten.

23 aug 2022
Team Infectiepreventie GGDrU